

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 003779 19 Кж 3
Бања Лука, 31.01.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као председника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. истог Закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Ћ. из С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 Кв 6 од 15.01.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.01.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.М., изјављена против рјешења Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 Кв 6 од 15.01.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 Кв 6 од 15.01.2019. године, утврђено је да и даље постоји оправданост притвора према оптуженом С.М., који се потврђеном оптужницом терети због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. истог Закона.

Рјешење је донесено у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), из разлога прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против тог рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог адвокат В.Ћ. из С., због повреде Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине и оптуженом одредити мјере забране или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Аргументима из жалбе браниоца оптуженог, оспорава се постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. КЗ РС, за које се терети оптужником, те правилност чињеничних утврђења, на којима је заснован закључак првостепеног суда о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Основана сумња да је оптужени починио кривична дјела за које се терети, која је утврђена потврђивањем оптужнице Окружног јавног тужиоца у Требињу број Т16 0 КТ 0008591 18 од 03.5.2018. године, па тиме и кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. КЗ РС и даље постоји, што првостепени суд закључује и образлаже у побијаном рјешењу, наводећи да није дошло до измјене околности од доношења предходног рјешења о продужењу притвора (у фази контроле оправданости притвора). Тако дате разлоге овај суд прихвата као ваљане, ради чега су без основа приговори из жалбе, којима се, код потврђене оптужнице, засноване на доказима приложеним уз исту, оспорава постојање основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора, те само на основу исказа свједока Р.П. (саслушаног на главном претресу 09.7.2018. године), негира подмуклост у извршењу предметног дјела и тиме оспорава квалификаторну околност предметног дјела, упућујући на блажу правну квалификација дјела.

Надаље, аргументима изнесеним у образложењу жалбе, не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, на којој је заснован закључак о постојању притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио и дао разлоге у побијаном рјешењу, да би пуштање на слободу оптуженог, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Доводи се у међусобну повезаност начин и мјесто извршења кривичног дјела тешко убиство за које се оптужени терети, са посљедицама тог дјела (лишење живота једне младе особе, тешко рањавање друге особе), са понашањем оптуженог након извршеног кривичног дјела (са двије пушке и пуно муниције побјегао и сакрио се од органа гоњења), затим са чињеницом да се догађај десио у граду, на јавном мјесту у угоститељском објекту, у присуству више људи, као и са психоструктуром личности и ранијом осуђиваношћу оптуженог, које околности, у својој укупности, указују на нужност даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Дате разлоге, овај суд прихвата у цјелости, као ваљано образложене.

Ради тога су неосновани жалбени приговори којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Како се приговори о повреди Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, везују за битне повреде одредаба кривичног поступка, то је овај суд, кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани ни приговори, којима се истиче да је првостепени суд повриједио права оптуженог загарантована наведеном Конвенцијом.

Слиједом наведеног, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС, овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС

Ради тога је залагање жалбе да се побијано рјешење укине или преиначи и мјера притвора замјени мјером забране, неосновано.

Из наведених разлога и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић